

Vulkanizovani gonilni jermeni naj se rabijo povsod, kjer je vlažno ali so pa kislinske pare. Če tudi so ti jermeni nekoliko dražji, pa mnogo dalje trajajo. Če tak jermen rad spodrsne, naj se namaže malo s kuhanim lanenim oljem. Z lojem ali mastjo se pa taki jermeni nikakor mazati ne smejo, ker jim škoduje.

Kmetijstvo.

Črtice za čebelarje.

VIII.

Najnevarnejša bolezen čebel je gnjiloba. Kaj je ta bolezen nam že dobro pove ime. Ta bolezen je pravi strah za čebelarje, ker je nalezljiva. Večkrat jo nalezejo čebele celega ulnjaka, da večkrat so za to boleznijo zbolele že vse čebele kacega kraja. Pokončala je že ta bolezen na tisoče in tisoče čebel, marsikakega čebelarja spravila ob vse premoženje.

Ta bolezen uniči zalego in po satju, kjer so bile ličinke, napravi neko zoprno smrdljivo snov, katero le nerade odnašajo čebele. Ta bolezen je pa kaj lahko zaslediti. Po tleh v panju leže rujave mrvice, katere smrde, če jih stareš in sploh iz panja močno smrdi.

Prouzročitelj te bolezni so neke majhne glivice, katere moreš opaziti samo z drobnogledom.

Največja skrb vsacega čebelarja mora biti, da skrbi, da se bolezen preveč ne širi. Zgoraj smo omenili, da na dnu panja leže rujave drobtinice. Te drobtinice prihajajo od gljilega satovja, ko je jelo razpadati. Te drobtinice posebno hitro odpravljajo čebele iz panjev. Preiskave so pa pokazale, da so baš v teh drobtinicah klice glivic prouzročiteljic te bolezni. Zunaj veter raznaša te drobtinice in tako jih zanese v druge panjeve ali pa na cvetlice in čebele jih potem cvetličnim prahom zanese v druge panjeve, v katerih se potem razširi strašna bolezen. Čebelar naj one drobtinice sam pomedu iz panja in sežge.

Proti gnilobi priporoča se več pripomočkov, ali nobeno se še ni pokazalo povse zanesljivo. Priporočala se je kafra, ki se zavije v platneno cunjo in dene v panj. Ravno tako se tudi priporoča eterično olje gumi-jevega drevesa. Dobra je še salicilna kislina, katero je prvi priporočal Gilbert.

Ves panj se mora poškopiti s salicilno kislino. Ravno tako poškopiti s to kislino vse satove, katerim si obrezal že vso gnilo zalego. Čebelam dajej le tekoč med, kateremu si dodal le nekaj salicilne kisline. To škropljenje s salicilno kislino ponavljaj kacic deset dnij.

Nekateri pa kade s salicilno kislino. Najprej denejo mačico v posebno škatljico, potem pa denejo v panj nekako ponev, v kateri je salicilna kislina. To ponev se v v panju greje s špiritnim plamenom. Da čebele ne padajo v ponev, mora se čez vso to pripravo napraviti žična (dratena mreža.) To se ponavlja vsacih šest dnij, dokler ne mine gniloba.

S salicilno kislino doseže se že vspeh, ali ravnanje ž njo je vsekako precej težavno. Gravenhorst priporoča, da se rabi namesto salicilne kisline navadna karbolna kislina, pa ne sčiščena iz lekarne. Za 15 krajcarjev se je dobi cela steklenica. Rabi se notranje in vnanje. Kadar se pokaže ta bolezen, naj se v liter vina dene žlica karbolove kisline. Ž njo se izmije dno panja in pa izletno luknjo. S tem se uniči nalezljiva snov in pa izhlapienje karbolove kisline razkuži tudi satovje. Potem naj se da čebelam tekoče hrane, 1 litru medice ali sladorne vode primeša se dve kaplji karbolove kisline. Čebele tako hrano rade uživajo. To naj se ponavlja na vsacih 8 dnij, dokler bolezen ne pojenja.

Jeseni oglej vse panjeve in nobenega ne pusti čez zimo, v kateri zapaziš najmanjši sled te bolezni. Medu iz takih panjev ne smeš pokladati čebelam, ravno tako pa tudi satja ne devaj v druge panjeve. Panje skrbno očisti s klorovim apnom in tudi dobro storiš če jih precej drugo leto ne rabiš. Orodje, ki se rabi pri čebelah, bolnih za to boleznijo, naj se tudi dobro omije in očisti, da se bolezen ne zanese v druge panjeve.

Kmetijske raznoterosti.

Krompir se mora okopavati, da se zatre plevel in tako dobi več zraka, svetlobe in redilnih snovij za krompir. S okopavanjem se tudi doseže, da se zemlja v vročih poletjih preveč ne presuši, in da vlažnost pride globokeje v zemljo. Zrak tudi skozi zrahljano prst ložje pride do rastlinskih koreninic.

Solnčnično seme je dobra piča za perutnino. Kokoši, katerim se daje to seme, obilneje neso in dobe lepše perje, kar je posebne važnosti, če se kokoši mislijo pokazati na kaki razstavi.

Da kruh ne splesne, je baje dobro, če hlebce deneš, ko so spečeni v vrečo, katere se še drži moka. Vrečca zaveži. Dan predno kruh rabiš, ga vzemi iz vreče, malo poškopri z vodo in deni v klet. Na ta način se baje kruh več tednov ohrani.

Krt. Vrtnarji ne ljubijo krta, ker jim po zemlji napravlja luknje in zatorej mislijo, da napravlja mnogo škode. Res je, da krt slučajno tudi kako rastlinico poškopuje, ali ta poškopovanja niso v nobeni primeri s koristmi, katere imamo od krta. Krt koplje le po manj rodovitni in rahli zemlji, v kakeršni je mnogo škodljivih črvov in ličink, katere podjedajo rastline. Če v kakem kraji krti rastlinam delajo preveč škode, smejo se k večjemu loviti živi, da se potem prenesejo v drug kraj, kjer bodo koristni. Vsekako se pa jim mora varovati življenje.

Poučni in zabavni del.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

266.

Manjema. Njangue. Tippo-Tip.

Kedar je Stanley preiskal jezero, povrnil se je v Udjidji. Ali našel je v žalostnem stanju svojo kara-